

דף נט.

עין משפט א.

יו"ד סימן קפב סעיף ה

ה. ו. לא תשים אשה בראשה מצנפת או כובע בראשה ק, או תלבש ממלבושי האיש לפי המקום, או שתגלח ראשה כמו איש.

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן קפב סעיף ג

ג. ד. אסור לתלוש בידו בשער בית השחי ובית הערוה ר, אבל מותר לחכך בבגדו להסירו ש.

עין משפט ד.

או"ח סימן צב סעיף ז

ז. ז. מקום מטונף היינו מקומות המכוסים באדם, כיון שיש בהם מלמולי זיעה, וכן אם חיכך ה בראשו.

הגה: ע"כ אסור ליגע במקומות אלו בשעה שעומד בתפלה או עוסק בתורה א.

הגה: גם יש לזהר מצואת האף והאזן ב שינקה רק ע"י בגד.

ק. לשון הרמב"ם בסוף הלכות עבודת כוכבים. וכתב הב"ח דכל האיסור שזה לנוי ולהתדמות האיש לאשה או להיפך אבל אם זה משום הגנה מפני החמה או הצנה מותר. והש"ך בס"ק ז' כתב שאין דבריו מוכרחים ועכ"פ אם לובש עד שאינו ניכר אם הוא איש או אשה אסור. ובפורים עיין באו"ח סי' תרצ"ו ברמ"א ובט"ז, ועיין בבאר הגולה כאן אות ז'.

ר. בעיא בנזיר נ"ט ע"א ופשטא לאיסורא.

ש. והב"ח כתב מרש"י דשל בית הערוה אסור אפי' ע"י בגד, והש"ך כתב דלא משמע שום דבר מרש"י ע"ש.

ת. אבל כנגע בשערות ראשו בלבד א"צ ליטול, כה"ח אות ל"ב.

א. ואם נגע כל שאין צואה מותר בהרהור, פמ"ג א"א סי' קנ"ח אות ט', ולגבי עוסק בתורה אם נגע די בנקיון בעלמא אע"פ שיש לו מים, מ"א ס"ק ה'.

ב. וכן האחרונים, כה"ח אות ל"ז. וע"י בגד מותר ליגע במקומות המכוסים.

או"ח סימן צז סעיף ג

ג. אם כינה עוקצת אותו^א ימשמש בבגד ויסיר אותה כדי שלא תבטל כוונתו, אבל לא יסירנה בידו.

הגה: ושלא בשעת התפלה מותר להסירה בידו ולזורקה בבהכנ"ס^ד.

ג. משמע דאם אינה עוקצת אלא מהלכת אסור להוציאה אפי' ע"י בגד בעת תפילתו אם לא שחושש שתיכנס תחת בגדו ותעקוץ אותו או שטורדתו שמותר להוציאה ע"י בגד, כה"ח אות י"ח.

ד. ואם אינו שבת ויו"ט יזרקנה בחוץ ויטול ידיו.